A°. 1855. N°. 42.

ZATURDAG 17 FEBRUARIJ.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

UTRECHT 17 Februarij.

Bij gebrek aan ander nieuws houdt men zich in Frankrijk bovenal bezig met eene reis, die keizer *Napoleon* naar de Krim zou doen. Hoe onwaarschijnlijk dit ook zij, in de voornaamste kringen bleef men aan het denkbeeld hechten. Voor zekerheid in dezen zal men de toekomst moeten afwachten.

Terwijl aan de zending van lord *Russell* in Engeland het hoogste belang wordt gehecht, begint de *Times* in Engeland een strijd tegen den overwegenden invloed van de aristokratie aldaar, die dreigend schijnt voor al in deze dagen en bij de kracht die dat blad in de doorzetting van zijne plannen kenmerkt.

In Spanje is door den heer *Corradi* eene derde poging gedaan om althans de vrijheid van geweten en de vrije uitvoering van hunne godsdienst aan vreemdelingen in Spanje te doen waarborgen. Zoowel het ministerie als de heeren *Rios Rosas* en *Olozaga* hebben tot hun leedwezen het voorstel moeten bestrijden, en ten schande van Spanje is ook dit amendement met 132 tegen 115 stemmen door de Cortès verworpen.

— Bij besluit van 15 Febr., heeft Z. M. tot burgemeester der gemeente Oostdongeradeel benoemd *F. C. Andreae*, thans sekretaris der gemeente Indaarderadeel.

— Bij besluit van 2 Febr. heeft Z. M. den 1e luit. *C. J. Soeters Gosenson* van het 2e reg. inf., op grond van het bepaalde bij punt 4 van art. 38 der wet van 28 Aug. 1851, voor den tijd van een jaar op non-aktiviteit gesteld.

— Bij koninklijk besluit van den 13. dezer, is de heer mr. *F. M. W.* baron *Testa*, uithoofde van den staat zijner gezondheid, eervol teruggeroepen als minister-resident bij het hof van Denemarken, en tijdelijk buiten werkelijke dienst gesteld; — voorts is benoemd tot minister-resident bij dat hof, de heer *C. M. E. G.* graaf *van Bylandt*, tot hiertoe raad van legatie bij het gezantschap te St. Petersburg. — Verder zijn de heeren mr. *H. C. du Bois*, thans raad van legatie bij het gezantschap te Brussel, en mr. jhr. *W. G. van de Poll Jr.*, thans sekretaris van legatie bij het gezantschap te Frankfort, in diezelfde betrekkingen overgeplaatst, de eerstgenoemde bij het gezantschap te St. Petersburg en de laatgemelde bij dat te Brussel. — Eindelijk is de heer mr. *A. H.* baron *van Ittersum*, thans attaché bij het gezantschap te Frankfort, benoemd tot sekretaris van legatie, om in die betrekking dienst te doen bij dat gezantschap.

— Z. M. de koning is eergisteren op Hoogstdeszelfs landgoed *Bronbeek*, bij Arnhem, aangekomen, heeft er nachtverblijf gehouden en is den volgenden morgen naar het Loo vertrokken. *A. C.*

:— De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal hebben gister onderzocht de laatstelijk ingekomen ontwerpen: 1°. nopens de aangelegenheden der waterschappen en 2°. betrekkelijk de veeartsenij-kunde.

Heden zou in de afdeelingen behandeld zijn het ontwerp van wet nopens het lager en het middelbaar onderwijs, doch het onderzoek van dat wets-ontwerp is vooreerst uitgesteld.

§— We ontvangen heden morgen de memorie van beantwoording der regering op het voorloopig verslag betreffende het ontwerp van wet op de regeling en beperking der uitoefening van het regt van vereeniging en vergadering, en het verslag omtrent de uitvoering der wet tot regeling van het Muntwezen in Nederlandsch Indie tot 31 December 1854, met bijlage.

Plaats gebrek verhindert ons heden daarvan nader berigt te geven.

— Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal is dezer dagen door de binnenloodsen van Hellevoetsluis een adres verzonden, waarin deze de vertegenwoordiging beleefdelijk verzoeken bij de behandeling der loodswet, bij de hooge regering te willen aandringen: 1°. op het behoud der inkomsten zoo als ze nu zijn, na de ingevoerde tariefs-vermindering, ingevolge het kon. besluit van 7 Febr. 1852, die, huns inziens, niet te hoog zijn, die de handel niet drukkend kan en mag noemen, en die de adressanten in staat stelt om te blijven wat ze zijn; 2°. op eene billijke regeling van het pensioen, dat steeds te laag was en dat hun toch na volbragten diensttijd of bij bekomen gebreken billijk toekomt, en dat daarom door de vergadering worde bepaald een maximum en minimum van het pensioen, steeds in het oog te houden bij de toepassing van art. 30 der voorgedragen wet; terwijl zij bij dit gedeelte hare aandacht wenschen gevestigd te zien op de door hen bijeengebragte fondsen ad *f* 133,500, in hoeverre die gelden van hen vervreemd en ten behoeve van eene andere bestemming geutiliseerd worden.

— Volgens berigt van de Britsche postadministratie zal er vooreerst, en tot nadere bekendmaking, geene gelegenheid meer bestaan om door middel van den Indischen landpost over Southampton en Singapore, en om de andere maand brieven naar Australië te verzenden. In de plaats daarvan zal de gemeenschap tusschen Engeland en Australië regtstreeks worden onderhouden door middel van zeilpaketbooten, die geregeld op den 4. van elke maand of daaromtrent uit eene Engelsche haven zullen vertrekken. Tevens wordt bij deze gelegenheid ter kennis der belanghebbenden gebragt, dat de brieven bestemd voor het eiland Mauritius voortaan eens in de maand met den Indischen landpost over Ceylon kunnen worden verzonden en wel met den post, welke in de tweede helft van elke maand uit Europa vertrekt. De brieven bereiken verder hunne bestemmingsplaats door middel van eene stoomboot, welke tusschen Ceylon en Mauritius vaart.

— Den 7. Febr. is te Smirna overleden de heer *J. van Lennep*, konsul-generaal der Nederlanden in die stad. *Amst. C.*

— Den 15. Feb. is aan de Leydsche hoogeschool tot doktor in de geneeskunde bevorderd de heer *J. H. Menne*, van Amsterdam, na openlijke verdediging van eene Diss. Med. Inaug. *de Tuberculosi Renum.*

:— Dezer dagen heeft de heer *J. J. van der Maade* te Amsterdam aan den minister van Binnenl. Zaken koncessie aangevraagd voor eene schoefstoombootdienst van Amsterdam naar Rotterdam, Dordrecht en Moerdijk, in verband met de spoorwegen van den Moerdijk, Belgie en Frankrijk.

— In de zitting van den gemeenteraad van Middelburg van den 14. Febr. is, overeenkomstig het voorstel van het lid mr. *W. Ph. Vis*, besloten bij de hooge regering dispensatie te vragen van art. 291, 2de lid, der gemeente-wet, en alzoo de raad zal worden verklaard diligent omtrent de hervorming van het belastingstelsel, hetwelk dan tot na den afloop der opcenten op de rijks belastingen voor de nieuwe haven te Middelburg geheel op den bestaanden voet zal blijven.

— Den 13. en den 14. heeft men te vergeefs beproefd om den post van Vlissingen op Breskens vice versa over te brengen. Het ijs, hetwelk zich op de kust van Breskens bevindt, is daarvan de oorzaak. Heden beproefde men zulks op nieuw met de stoomboot de Schelde, doch men gelooft niet dat de mogelijkheid bestaat het doel te bereiken. Deze verhindering in de kommunikatie levert zoo voor den handel als voor partikulieren een groot bezwaar op. Om zich in persoon te vergewissen dat al het mogelijke wordt beproefd, begeeft de direkteur van het postkantoor te Vlissingen zich zelf aan boord ten geleide der postpaketten.

— Het water in onze rivieren is steeds vallende, een bewijs dat het niet door groote ijsverstoppingen wordt tegengehouden. De Rhijnhoogte was den 15. Feb. te Keulen 8 v. 11 d. (8 v. $8^1/_2$ d. Rhijnl.) en den 16. Feb. 8 v. 1 d. Rhijnl. Uit Wezel meldt men dat boven die stad eene ijsverstopping bestaat, doch niet zoodanig dat de loop van het water wordt gestremd. De berigten van de boven rivieren melden ook alle een langzamen val.

De Waal stond den 15. bij Nijmegen 4,01 el O. N. P. met 10 duim val in de laatste 24 uren. Te Pannerden open water. Te Arnhem den 16. Febr. 4,36 el; + A. P., 11,91; gevallen 41 duim.

Te Wijk bij Duurstede stond het water den 15. Feb. 1,83 el onder nul, zijnde gevallen 0,06 el; en den 16. Febr. 1,91 el; gevallen 0,08 el. Het ijs zit aldaar steeds vast.

De overlaat te Lobith werkte den 15. Feb. met 76 duim. Het ijs vast.

Te Vreeswijk zat den 17. Feb. nog vast; hoogte 1,94 el onder nul; in 24 uren 9 duim gevallen. Het ijs had de dikte 0,29 el, Therm. 6 gr. F.

Per telegraaf is ons het volgende waterberigt medegedeeld uit *Arnhem Zaturdag 10 ure voormiddags:*

Het water was te Hulhuizen gevallen 27; te Pannerden 33; te Arnhem 31 en te Westervoort 27 duim.

RUSLAND.

PETERSBURG, Vrijdag 16 Februarij.

Vorst *Menchikoff* meldt, onder dagteekening van den 8. dezer, dat er in den algemeenen toestand geenerlei verandering is gekomen, en dat men de belegeringswerken der geallieerden voortdurend bemoeijelijkt. Deserteurs verhalen dat de Fransche garden de dienst bij de loopgraven verrigten; het Engelsche leger lijdt steeds groote verliezen.

SPANJE.

MADRID, 9 Februarij.

Het kontingent voor ons leger voor 1855 is bepaald op 25,000 man, welke manschappen zullen opgeroepen worden van den 18. tot den 25. Februarij.

Volgens *el Clamor publico*, is het kontrakt gesloten, waarbij de heer *Salamanca* den ijzeren spoorweg van Madrid naar Aranjuez en van daar naar Almanza heeft aangenomen, en de gelden in 's Lands schatkist heeft gestort.

DUITSCHLAND.

HAMBURG 13 Februarij.

De berigten uit Polen blijven gewagen van groote beweging der troepen. Door het vertrek van versterkingen naar de Krim was het leger van prins *Gortschakoff* zeer verzwakt en heeft deze daarom om weder aanvulling van zijn korps moeten vragen. — De wintertijd wordt door de Russ. regering gebruikt, om alles te vervoeren, wat maar te vervoeren is, omdat over de sneeuw het overbrengen van alle mogelijke behoeften gereeder gaat, dan des zomers langs den weg. — De maatregelen, die door de regering worden genomen, om te voorzien in den nood der weduwen van gesneuvelde officieren, of in de behoeften der gekwetsten, zijn doeltreffend; de natie is er erkentelijk voor. De voornaamste chirurgijn uit Petersburg, *Giragoff*, is naar de Krim; de grootvorstin *Heléna* heeft er voor hare rekening zusters van liefdadigheid heen gezonden.

— Tusschen Kopenhagen en de Zweedsche kust is het vaarwater met eene vaste ijskorst bedekt. Van Malmoe waren aldaar onderscheiden zwaar geladen sleden over het ijs aangekomen.

HAMBURG, 15 Februarij.

Het *Journal de St. Petersbourg* deelt het verdrag mede, tusschen Rusland en de N. Amerikasche Staten den 22 Julij jl. gesloten, nopens de regten van onzijdigheid. Het verdrag behelst:

Art. 1. De beide hooge kontrakterende partijen erkennen als blijvend en onveranderlijk het volgende beginsel, te weten:

1) Dat de vlag de lading dekt (*that free ships make free goods*) d. i. dat de goederen of koopwaren, die het eigendom zijn van onderdanen of burgers eener mogendheid in staat van oorlog, op onzijdige schepen voor aanhouding of inbeslagneming beveiligd zijn, uitgezonderd oorlogs-kontrabande.

2) Dat het eigendom van onzijdigen aan boord van een vijandelijk schip niet aan inbeslagneming onderworpen is, wanneer het ten minste geen oorlogs-kontrabande is. Zij verbinden zich deze beginselen toe te passen op den handel en de scheepvaart van alle mogendheden en staten, die dit van hunnen kant als blijvend en onveranderlijk zullen willen aannemen.

Art. 2. De beide hooge kontrakterende partijen behouden zich voor om zich nader te verstaan, naarmate de omstandigheden dit zullen vereischen, over de toepassingen, des noodig over de uitbreiding de beginselen, bij art. 1 vastgesteld, te geven. Maar zij verklaren van dit oogenblik aan dat zij de be-

paling, vervat in art. 1, tot regel zullen nemen, telkens wanneer het de waardering der regten van onzijdigheid betreft.

Art. 3. Tusschen de hooge kontrakterende partijen is overeengekomen dat alle natiën, die er toe zouden willen overgaan toe te treden tot de beginselen, in art. 1 van dit verdrag vervat, door eene formele verklaring, waarbij bepaald wordt dat zij zich verbinden die in acht te nemen, de regten zullen genieten, die uit deze toetreding voortvloeijen; even als de onderteekenende mogendheden van dit verdrag die regten zullen genieten en die in acht zullen nemen. Zij zullen elkander wederkeerig den uitslag der pogingen, die tot dat doel zullen gedaan worden, mededeelen.

Art. 4. Het tegenwoordige verdrag zal worden bekrachtigd en geratificeerd door Z. M. den Keizer aller Russen en door den president der Vereenigde Staten van Noord-Amerika, door en met het advies en de toestemming van den Senaat dier gezegde staten, en de ratificatiën daarvan zullen beginnen tien maanden, van heden af te rekenen, of zoo doenlijk vroeger te Washington uitgewisseld worden.

Gedaan te Washington, den 22 Julij 1854.

ENGELAND.

LONDEN, 14 Februarij.

Terwijl de geheele Engelsche pers met genoegen de benoeming begroet van lord *Russell* tot gevolmagtigde te Weenen, begint de *Times*, het magtigste blad van Europa, een openbaren strijd tegen de aristokratie, die tot dusverre Engeland heeft bestuurd. Het blad is hevig in zijne taal en het begeert niets minder, dan dat alle steden van Engeland opstaan, om te protesteren tegen den loop der zaken, gelijk die tot dusverre is geweest.

Het blad zegt, dat, gelijk er in het leven van elk mensch oogenblikken zijn, waarin hij door ligchamelijke zwakte verwonnen, of door driften verward, of medegesleept door eenige geliefkoosde gedachte, zich tot eene anders hem onbekende zorgeloosheid overgeeft en zijne toekomst vergeet, ook zoo de staat van Engeland is geweest na de roemrijke zegepraal van den *vrijen handel* in 1846. Geheel bezig gehouden met het denkbeeld der vestiging van materiëlen rijkdom, trotsch op de uitbreiding van zijn handel, en gelukkig, dat de armoede door de ontwikkeling van den arbeid afnam, hadden de dwaasheden, die de omwenteling en de vrijheidsbeginselen na 1848 hadden medegevoerd, in Engeland eenige reaktie gewekt, en men liet, alleen, met het oog op de voorstanders van den *vrijen handel* gevestigd, de aristokratische familiën in den vollen omvang van den overwegenden invloed over de regeringzaken. Deze hadden zonder groote misslagen het bestuur sints jaren in handen, en waarom zou men hun dat genoegen niet laten.

De oorlog echter is steeds een hervormer geweest en een verwoester van allerlei overeenkomsten en bestaande *coteries*; ook in de laatste maanden heeft hij Engeland uit zijne droomen van rijkdom en voorspoed, uit zijne hovaardij gewekt, om een dag vol ellende en wanhoop te zien aanbreken. Het land heeft behoefte aan talenten en men biedt namen van groote familiën en grijsaards, titels en blazoenen aan. De koude schaduw der aristokratie bedekt alles. Tot in het midden van Nov. heeft de natie gedacht, dat het legers had, generaals, staatslieden en ministers, die hunne verpligtingen konden vervullen; — en in het midden van Februarij, 3 maanden slechts later, is alles omgekeerd en vertoont alles zich in zijne naaktheid. Onze generaals zijn nutteloos, onze ministers onbekwaam en onze regeringzaken gedrukt onder den last van onverstand en gewoonte. — Alles is slecht behandeld en toch ziet men, na eene week regeringloosheid, het bestuur hersteld slechts met verwijdering van een 3tal mannen.

De Eng. natie is onder dat alles rustig gebleven. Zij heeft hare dooden beweend, die bijna in elke woning rouw hebben gebragt. Zij heeft gezien, dat de dienst overal met onverstand en zorgeloosheid is gevoerd. Zij heeft begrepen, geleden, maar schijnt ongevoelig dat alles aan te zien. Misschien rekent zij op de heropening van het Parlement; misschien rekent zij zich gelukkig dat de pers hare gevoelens luide openbaart! Doch men moet eindelijk de uitbarsting van de openbare meening verwachten, en de natie moet toonen dat haar geduld ten einde is. De stad Derby heeft het voorbeeld gegeven van haren geestdrift in eene *meeting*, de overige steden van Engeland moeten dit voorbeeld volgen.

Terwijl de ministers zich beijveren de belangrijke posten aan de meest onbekwamen toe te vertrouwen, slechts lettende op geboorte, fortuin of vermaagschapping, maar geenzins op verdiensten, bedenkt het Eng. volk op ernstige wijze wat het te doen staat, en komt tot een niet zeer gunstig oordeel over de klassen die Engeland besturen. De Natie heeft gewillig dat bestuur aan de aanzienlijke familiën overgelaten, maar onder de voorwaarde, dat de nationale roem niet zoude verloren gaan, en de algemeene belangen verzorgd worden. Daarin is de aristokratie niet geslaagd. Thans mag men verwachten, dat het Eng. volk zonder ondoordachte of slechts theoretiesche denkbeelden van gelijkstelling, eene praktiesche hervorming eischen en het verlaten van een stelsel, dat ware verdiensten van het gezag uitsluit. Wij hebben meer van nabij de leiding van den oorlog moeten beschouwen, en we moeten zonder schroom erkennen, dat het ijdel zou wezen den tegenwoordigen oorlog voort te zetten, zonder eene geheele wijziging in ons stelsel te brengen, zonder de jeugd en de kracht boven den ouderdom en de afgeleefdheid te stellen, zonder de betrekking aan ware verdienste te geven, zonder de aanmatigingen van den rijkdom en der familiën prijs te geven, aan dien veel hoogeren adel, dien God op het voorhoofd van elken talentvollen mensch heeft gedrukt. Beter ware het, zoo eindigt de *Times*, een vernederende vrede aan te nemen, daar elke vernedering door den vijand aangebragt, minder schandelijk is, dan dat wij ons zelven in ons oog verlagen.

De *Morn. Chron.* komt tegen deze revolutionaire opwekking van de *Times* met ernst op. Bij den invloed echter die de *Times* in Engeland uitoefent is het ontegenzeggelijk of de agitatie, waartoe het blad opwekt, zal diepen indruk in geheel Engeland maken.

Over de konferentiën te Weenen zegt de *Times*, dat *John Russell* te Berlijn de laatste poging zal wagen om Pruissen tot het verbond der Westmagten te brengen. Maar het vreest, dat men in deze poging niet gelukkiger zal wezen, dan toen in 1796, de heer *Hammond*, grootvader van den tegenwoordigen secretaris, door *Pitt* met een gelijk doel naar Berlijn werd gezonden.

LONDEN, Vrijdag 16 Februarij.

De burggraaf *Goderich* weigert het onder-sekretariaat der Indische zaken aan te nemen, om dat er mogelijkheid bestaat dat het kabinet in duigen valle, indien het het onderzoek blijft weigeren, door de motie van den heer *Roebuck* gevraagd, en blijft voortgaan, zich te verzetten tegen het vormen van een komité van onderzoek. Heden nacht zal zulks beslist worden.

De heer *Sidneij Herbert*, sekretaris van Koloniën, is gisteren, in het kiesdistrict van Southwiltshire, tot lid van het Huis der Gemeenten herkozen.

In de redevoering, aan zijne kommittanten gehouden, heeft hij gesproken van een volkomen en streng onderzoek, dat zal geschieden naar de oorzaken van de onheilen, in de Krim door het leger geleden. Hij heeft echter verklaard, dat de natie zelve het meest daartoe heeft toegebragt, door het gouvernement tot verkeerde zuinigheid te noodzaken, uit afgunst nopens het permanente leger.

Het budget van oorlog voor 1855 tot 1856 is gebragt op 13¼ millioen pond sterling, of 6½ millioen meer dan het vorige jaar.

FRANKRIJK.

PARIJS, 15 Februarij.

Er wordt in onze voornaamste kringen voortdurend met de grootste ernst gewaagd van het vertrek van keizer *Napoleon* naar de Krim. Als reden voor dat vertrek geeft men op, dat generaal *Niel* zou geschreven hebben, dat niet door het geschut, maar alleen door eene bestorming, die aan duizenden het leven moet kosten, Sebastopol zal te veroveren zijn. 's Keizers tegenwoordigheid in het leger zou dan dienen, om de troepen tot zulk eene onderneming op te wekken.

In het Milanesche is weder eene zamenzwering ontdekt. De naam van Oostenrijk blijft in Italie steeds even inpopulair.

PARIJS, Vrijdag 16 Februarij.

De *Moniteur* deelt heden morgen eene nota mede, waarin gezegd wordt: „Buitenlandsche dagbladen vermelden lasterlijke daden voor de krijgstucht van het Fransche leger, welke steeds is gehandhaafd. Het geheele leger heeft niet opgehouden, bewijzen van verkleefdheid te geven."

Per telegraaf wordt uit Londen berigt, dat lord *Russell* Maandag vertrekt; te Parijs zal hij vertrouwelijke mededeelingen doen; te Berlijn zal hij verklaren, dat men op een eervollen vrede kan rekenen, maar anders op een ernstig doorvoeren van den krijg.

PRIJZEN DER NAVOLGENDE ARTIKELEN TER UTRECHTSCHE MARKT, 17 Februarij 1855.

Tarwe van *f* 12,25 tot *f* 13,00; *Raauwarige Tarwe* van *f* 15,00 tot *f* 16,00. *Rogge* van *f* 9,20 tot *f* 9,60. *Garst* van *f* 6,50 tot *f* 7,00. *Boekweit* van *f* 8,25 tot *f* 8,75. *Haver* van *f* 4,50 tot *f* 5,50. *Groene Erwten* van *f* 10,00 tot *f* 13,00. *Boter* van *f* 0,96 tot *f* 1,20. *Kaas* van *f* 34,— tot *f* 46,— de 100 ponden. *Rundvl.* van 60 tot 65 c. *Schapen of Lamsvl.* van 40 tot 45 c. het pd.

ADVERTENTIEN.

*** Heden beviel ontijdig van een' *dooden ZOON* Vrouwe M. E. M. J. VAN DE KASTEELE, hartelijk geliefde Echtgenoot van

Utrecht, 16 Feb. 1855. Mr. H. G. RÖMER.

*** Heden overleed, tot mijne en mijner kinderen diepe droefheid, mijn geliefde Echtgenoot CORSTIAAN ARNOLDUS VAN VEEN, in den ouderdom van 57 jaren. 28 jaren mogt ik gelukkig met hem vereenigd zijn.

Utrecht, B. HAYTING,
15 Februarij 1855. Wed. C. A. VAN VEEN.

De *Kleedermakers-affaire* zal, met behulp van mijnen oudsten Zoon, worden voortgezet, waartoe ik mij beleefdelijk in de protectie mijner vroegere begunstigers blijf aanbevelen.

*** Heden overleed de Heer PIETER LOT ONNEN, in den ouderdom van ruim 81 jaren.

Utrecht, 15 Februarij 1855.

Algemeene kennisgeving.

KALLISTHENISCHE SOIRÉE,

*** te geven door de Gymnastische Vereeniging *KALLISTHENEIA*, op Dingsdag 20 Februarij 1855, in den Schouwburg.

Aanvang ten 7 ure. Namens het Bestuur,
De deur zal ten half 6 P. J. DE FREMERY,
ure geopend worden. Secr.

*** Ter kennis van het publiek wordt gebragt, dat er gedurende den dektijd van dit jaar, **twee Engelsche Hengsten** gestationneerd zijn, één bij H. VERMEULEN, te Utrecht buiten de Tolsteegpoort, en één op de Ridderhofstad *Hardenbroek* onder Sterkenburg. Ieder, die van deze Hengsten gebruik wenscht te maken, zal zich vooraf moeten voorzien van een permissie-billet, te bekomen bij één der leden van de Commissie, bestaande uit,

de H.H. HUYDECOPER VAN ZEYST, te Zeyst,
„ Baron VAN HARDENBROEK VAN HARDENBROEK, op Hardenbroek,
„ Baron J. A. TAETS VAN AMERONGEN, op Borreveld bij Amerongen,
„ J. NAATHUIS, te Zuilen,
„ M. A. VAN NIEKERKEN, te Utrecht.

AANVRAAG.

*** Men verlangt op eene openbare wijze bekend gemaakt te worden:

met den stand van den **thermometer** van heden middag ten twaalf uur; en voorts

met de hier ter Stede bestaande legale **inrigtingen**, waardoor men gelegenheid vindt, om, in tijden van nood als thans, het lijdende Menschdom, zonder onderscheid van Kunne of Godsdienst, door geldelijke en andere middelen met de daad en onmiddelijk hulp toe te kunnen brengen.

Utrecht den 17. Febr. 1855. N. N.

(De geëerde inzender dezes heeft een bankbillet van *f* 25,— gevoegd bij de toezending van bovenstaande aanvrage, ten einde te worden uitgereikt aan die inrigting, welke op bovenstaande aanvraag wordt aangewezen. Bij de langdurige en hevige koude, die in deze dagen blijft heerschen, en nu misschien velen voor de *algemeene armen* te eerder eenige guldens willen afzonderen, terwijl geen Koncert of ander gezelschap giften van liefdadige gevers bijeen zoekt te garen, zijn wij als altijd gaarne bereid giften voor de armen te ontvangen, daarvan melding te doen in dit blad, en ze uit te keeren aan die inrigtingen, die worden aangewezen. Wij herinneren er bij dezen echter aan, dat het Stadsbestuur eene algemeene kollekte op overmorgen, Maandag, van wege de *Aalmoezenierskamer* aan de huizen heeft aangekondigd.)

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

Feb.	Uren	Wind- rigt.	Wind- kr.	Barom. bij 0°	Ther. F	Afwijk. d. temp.	Vochtigh.	Gev. regen	*Aanmerkingen.*
16	2	zzw.	0.0	764.68	21.2	—25.4	0.91	0	Bewolkt.
	10	no.	0.2	61.85	4.3		96	0	Helder.
17	8	no.	1.0	61.15	3.5		96	0	Idem.

AMSTERDAM 16 Februarij 1855.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld. . . .	2½	pCt.	60⁹⁄₁₆	60¾	60⅝
dito dito	3	„	71¹³⁄₁₆	71⅞	71⅞
dito dito	4	„	89⅛	89⅜	89⅜
Amortisatie-Sijndicaat	3½	„	88½	88⅝	88⅝
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en Co.*	5	„	101	101½	101
Obligat. 1828 & 1829	5	„	100¼	100⅜	
Certificat. bij *Stieglitz*	4	„	74		
„ „ N.	4	„	73⅝		
dito Adm. te Lond. .	4½	„	86		
Cert. van Assign. . .	6	„	58½		
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500		f	138		
SPANJE.					
Obligatien	1	pCt.	17¹¹⁄₁₆	17¾	17¾
dito	3	„	36¾		
Binnenl. Schuld . . .	3	„	30⅝	30¹¹⁄₁₆	30¹¹⁄₁₆
Bewijzen Coupons . . .			4⁹⁄₁₆		
OOSTENRIJK.					
Oblig. Metaliek . . .	5	pCt.	60⅝	61	61
Oblig. N.	5	„	72⁵⁄₁₆	72½	72⅜
dito dito La B. . . .	5	„	72⁵⁄₁₆	72½	72⅜
dito dito	2½	„	31	31¹⁄₁₆	

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.

Zitting van den Stedelijken Raad

van Donderdag, 8 Februarij.

Voorzitter Mr. *N. P. J. Kien.*

Tegenwoordig zijn 21 leden. — Afwezig zijn de heeren *Bake* en *Karsten*, welke beide later zitting nemen, en verder de heeren *Nahuijs*, *v. d. Heuvel Voorduin*, *v. Lier*, *de Vos* en *Voswinkel Dorselen.*

Zijn ingekomen de volgende stukken: goedkeuring op het raadsbesluit tot den onderhandschen verkoop van de opgehouden huizen op de van Wijckskade.

Eene missive van Gedep. Staten houdende kennisgeving, dat hunne beslissing op de sted. begrooting van 1855 wordt verdaagd tot aan het einde van Februarij.

Een adres van den heer *G. Reede* houdende verzoek tot afkoop van een uitgang eener huizinge onlangs door hem op de Oude Gracht aangekocht, waarvoor hij eene jaarlijksche bijdrage van 45 cts. moet betalen, welke afkoop hij wenscht te doen tegen den penning 20. — Burg. en Weths. stellen voor, om in dit verzoek genoegen te nemen.

De heer *Ackersdijck* zou in het vervolg wenschen, dat dergelijke afkoopen niet voor den penning 20, maar voor den penning 25 zouden mogen geschieden, in evenredigheid met den rentestand, waarop door den heer *Verloren* wordt aangemerkt, dat het regt van afkoop tegen den penning 20 eenmaal bepaald is.

Wordt zonder gevolg voor de toekomst konform het voorstel door Burg. en Weths. besloten.

Eene beschrijving der munten, welke van den onlangs gevonden schat aan de stad toebehooren, opgemaakt door Jonkh. *C. A. Rethaan Macare.* Ter Secr.

Eene missive van den Minister van binnenl. zaken ten geleide van een gewijzigd tarief voor de sluis te Vreeswijk. De Minister zegt daarin, om den Raad genoegen te willen doen, genoemd tarief goed te keuren. De andere door den Raad aangevoerde punten zal Z. Exc. echter onbeantwoord laten, om een twistgeschrijf te vermijden.

De toon van dit stuk deed den heer *van Beeck Calkoen* leed. Hij erkende de bevoegdheid der Regering, om den Raad bepaaldelijk te weigeren het door hem aangenomen standpunt te erkennen, het aan hem overlatende of hij zoude meenen iets daartegen te kunnen of mogen inbrengen. Maar wenschelijk ware het Spr. voorgekomen, dat de Regering had kunnen besluiten de onjuistheid der aangevoerde gronden aan te toonen, en de uitdrukking, dat de Raad, door de goedkeuring van dit voorgedragen tarief nu toch erlangde 't gene hij *gaarne* wenschte, maakte op hem den pijnlijken indruk van spotternij.

De heer *van Hoytema* wenscht liever het stuk op nieuw in handen der Komm. te stellen, waarop door den heer *van Dielen* wordt aangemerkt, dat er in het stuk vermeld staat, dat de afkondiging dadelijk zou geschieden.

De *Voorzitter* stelt voor om deze stukken ter sekretarie neder te leggen, ten einde in een volgende vergadering een besluit deswege te nemen.

De heer *van Ittersum* wenscht eene stemming in deze zaak. Wanneer de Minister, die het laatste woord heeft en hebben moet, dit doet op eene wijze, welke tot zoo gegrondige bedenkingen aanleiding geeft, als waarvan de twee laatste Sprekers hebben gewaagd, dan eischt, zijns inziens, de waardigheid van dezen Raad, dat men zulk een stuk maar niet eenvoudig voor notifikatie aanneemt. Spr. zegt, zich, om die reden, niet te vereenigen met het gewijzigd voorstel van den Voorzitter, daar ook hij wenscht, dat het ingekomen stuk in handen worde gesteld van diezelfde Komm. welke in deze moeijelijke zaak den Raad zoo zeer heeft verpligt. Hij zoude het verkeerd vinden, om thans het stuk ter Sekretarie te deponeren, ter inzage der leden van den Raad, om dan eerst later te overwegen, of men al dan niet de zaak op nieuw in handen dier Komm. stelle zoude; op die wijze blijft de zaak nog lang aanhangig, terwijl het van belang is, dat, indien er zal geantwoord worden aan den Minister van binnenlandsche zaken, dit spoedig moge geschieden.

De heer *Calkoen* acht het benoemen van eene Komm. onnoodig, dewijl nu toch eenmaal aan de zaak niet te veranderen is.

In omvraag wordt het voorstel van den heer *van Ittersum* met 18 tegen 2 stemmen aangenomen. — Tegen de heeren *v. Beeck Calkoen* en *v. Hengst.*

Aan de orde van behandeling wordt gesteld het rapport van de Komm. betreffende de gezondheids-Komm.

Achtereenvolgens worden de verschillende artt. zoo als door de Komm. zijn voorgesteld, na slechts weinige woordenwisselingen aangenomen,

Een voorstel van den heer *Ackersdijck* dat deze Komm. jaarlijks in de helft van de maand Maart, een verslag van den Raad zal inbrengen, wordt insgelijks aangenomen.

De verg. wordt daarna op verzoek van de Komm., met dit rapport belast geweest, geschorst.

Bij de hervatting der werkzaamheden, wordt door deze Komm. bij monde van den heer *v. Beeck Calkoen* als nader rapport uitgebragt, dat zij, na onderzoek van de vraag, of eene wetsbepaling in voege als die te Delft is gemaakt, ten einde de Gezondheids-Komm. te waarborgen, dat zij, des benoodigd, de huizen der ingezetenen zal kunnen binnen treden ook alhier noodig zal zijn, tot de overtuiging is gekomen, dat zulks hier ter stede voor als nog onnoodig kan geacht worden. Het is toch reeds herhaaldelijk gebleken, dat wanneer men de hulp der burgerij voor eenig nuttig doel noodig heeft, men immer het bewijs heeft gevonden van haren goeden geest en van hare lust om nuttige instellingen te onderschragen.

Het geheele reglement voor de Gezondheids-Komm. wordt daarna in omvraag gebragt, en met algemeene stemmen aangenomen.

Aan de orde wordt gesteld de voortzetting van de behandeling van het rapport der Komm. betreffende de belastingen.

De heer *Munnicks v. Cleeff* acht zich verpligt eenige opmerkingen ten aanzien van het rapport aan de vergadering mede te deelen. Hij kan met het gevoelen der kommissie instemmen, dat in het vervolg bij het opmaken der begrooting het batig saldo van een vroeger dienstjaar waarschijnlijk minder zal zijn als gewoonlijk geweest is, daar volgens de bestane besluiten bij het opmaken der begrooting de ontvang der verschillende middelen geraamd moet worden naar de opbrengst van het afgeloopen dienstjaar, hetgeen van invloed zal zijn, en waarin voorzien zal moeten worden. Volgens het rapport der kommissie verlangt men eene wijziging in het belastingstelsel, door de belasting op de brandstoffen af te schaffen en daarvoor eene personele directe belasting daar te stellen en eene verhooging te brengen op het binnenlands gedisteleerd van 110 op 150 cts., op het buitenlands gedisteleerd van 70 tot 100 cts., en de belasting op den wijn van *f* 6,50 op *f* 10. Wat de opheffing der belasting op de brandstoffen betreft, Spr. meent dat de belangrijke opbrengst dier belasting welke nagenoeg *f* 38,000 bedraagt, niet uit stads kas kan gemist worden, hetgeen door de ingezetenen ongemerkt wordt opgebragt. Deze belasting wordt algemeen gedragen en door de gegoeden wordt naar evenredigheid veel meer als door de min gegoeden bijgebragt. Wel is waar, dat deze eenigzints zouden kunnen drukken op de nijverheid in het klein, doch de voorwerpen dier nijverheid worden hiermede ook bezwaard, maar worden ook vergoed door de bruikers. Wat het daarstellen van eene eigenlijk direkte belasting betreft, deze zal wel ingevoerd moeten worden; doch om deze in te stellen op eene basis als de voorgestelde zal niet kunnen geschieden, zoo als in eene vorige vergadering door een geacht lid te kennen is gegeven, dat zulks strijdig is met de wet, daar die belasting niet geheven mag worden naar een of meer grondslagen der personele belasting. Wat nu de aanmerkelijke verhooging van opcenten op het gedisteleerd aangaat, zoo vermoedt de Spr., dat de kommissie wel niet van gevoelen is, dat die belasting door de meer gegoede ingezetenen opgebragt wordt, daar het gedisteleerd doorgaans voor het grootste gedeelte door de mindere klasse wordt gebruikt. Nu wenscht men den minder gegoeden stand van eene belasting te ontheffen, terwijl men daarentegen eene aanmerkelijke verhooging van het gedisteleerd voordraagt. Nu zal een vermeerdering van opbrengst door de mindere klasse moeten geschieden; hij acht zulks ongerijmd, daar toch het misbruik hierdoor niet zal ophouden, maar hier door de behoeftige klasse de opbrengst zal vermeerdert worden. Ten aanzien de verhoogde belasting op den wijn, vreest hij, dat bij het hooger opvoeren dier belasting, daar bij het uitvoeren der wijn wederom restitutie daarvan gegeven wordt, het vervaardigen van kunstwijn opgewekt zal worden en hierdoor eene tak van industrie geboren zal worden, die nadeelig op de finantiën zal werken, te meer daar thans de prijs der wijnen hoog is. Om deze reden kan hij zich met het gevoel van het rapport niet vereenigen.

De heer *van Asch van Wijck* acht zich verpligt den heer *Ackersdijck* op zijne in de voorlaatste verg. uitgebragte verdediging te moeten antwoorden. Het heeft Spr. leed gedaan in die verdiging te hebben moeten bespeuren als of men het euvel opnam, dat hij bedenkingen tegen het door de Komm. voorgedragen plan had durven opperen. Hij gelooft echter, dat dit hem niet mag weêrhouden zijn oordeel uit te spreken. Zijne bedenkingen waren talrijk, hij meent ze met bescheidenheid te hebben voorgedragen; en in zijn oog waren zij niet van gewigt ontbloot. De heer *Ackersdijck* heeft toen een kort gezegde gebruikt om ze allen op eenmaal te karakteriseren; een gezegde veelal in min gunstigen zin opgenomen, hij heeft gezegd: *„La critique est aisée,"* door dit enkele gezegde wordt eenvoudig op eene redenering den stempel van onbeduidendheid gedrukt. Spr. durft vragen of hij bij het opperen zijner bedenkingen zich schuldig heeft gemaakt aan onbescheiden kritiseren. La critique est aisée! Maar hij vraagt of het zoo veel moeijelijker is om dit gezegde op gemaakte bedenkingen toepasselijk te verklaren, en zich daardoor voor een voornaam deel te ontslaan van eene wederlegging of oplossing dier bedenkingen? La critique est aisée! Spr. vraagt of het zoo veel moeijelijker is om, wanneer tegen een voorgedragen plan bedenkingen zijn geopperd, die te beantwoorden met te zeggen: gij, kriticus, geef dan maar een beter plan? Daardoor toch wordt het voorgedragene niet verdedigd. Is die eisch ook wel billijk? Spr. heeft gezegd, dat de Komm. zich twee jaren heeft bezig gehouden; om het onderwerp te onderzoeken, niet om daardoor haar een verwijt te doen, maar om het gewigt van het onderwerp meer te doen uitkomen. Is het dan billijk te vorderen dat een enkel lid van den Raad binnen weinige weken een plan in gereedheid hebben zal? Zou het ook wel overeenkomstig zijn met de wijze waarop de zaken in den Raad behandeld worden? Wanneer tegen een voorgedragen plan, dat aan de beraadslaging is onderworpen, bedenkingen ontstaan, die door de meerderheid der

leden worden gedeeld, dan is men gewoon de Komm. uit te noodigen de gemaakte bedenkingen in overweging te nemen en de voordragt des vereischt te wijzigen. Het is in de voorlaatste vergadering nog geschied op voorstel van den heer *Ackersdijck* zelven bij de behandeling van de regeling van het buurtwezen; toen heeft men hem niet geantwoord met te zeggen, geef dan een ander plan. Spr. moet zich verzetten tegen de beweering als of men geene bedenkingen zou mogen in het midden brengen zonder zelf een uitgewerkt plan in gereedheid te hebben. Doch al ware Spr. niet bij magte een nieuw en beter plan te leveren, zou hij dan daarom verpligt zijn het voorgestelde goed te keuren. De *wet* is de eenige rigtsnoer bij de beoordeeling. De bezwaren des Spr. zijn geput uit de wet; zoo lang nu het plan, naar zijn oordeel, met de wet strijdig is, kan hij het niet goedkeuren, al kon hij geen beter plan dan het voorgedragen geven. Maar Spr. vraagt of hij dan geen ander plan gegeven heeft? Hij heeft in overweging gegeven om de belasting op de brandstoffen te behouden. Uit het antwoord der Komm, is gebleken, dat Spr. niet ten onregte verondersteld heeft, dat het denkbeeld om de belasting op de brandstoffen af te schaffen bij de Komm. op den voorgrond heeft gestaan. Spr. had gemeend, dat de Komm. ook tevens zou hebben onderzocht, of met behoud dier belasting niet de opcenten op de akzijnsen tot op 100 teruggebragt, en langs dien weg de noodzakelijkheid zou kunnen worden vermeden om de opcenten op de pers. bel. tot het maximum van 25 op te voeren. Dit schijnt echter niet onderzocht te zijn. Spr. vraagt of dit echter niet een belangrijk punt is, wel eenig onderzoek waardig; of men namelijk zal uitgaan van het denkbeeld om de belasting af te schaffen, dan wel om die te behouden. Men heeft de voordeelen dier afschaffing betoogd; doch Spr. gelooft, dat er geene enkele belasting is, waaraan men de voordeelen van hare afschaffing niet kan aanwijzen, doch daartegen staan de nadeelen over, welke men niet uit het oog verliezen mag. Door deze belasting af te schaffen zal men verpligt zijn de opc. op het personeel op het maximum te brengen, en alzoo eene belasting op te leggen, die men zelf erkent drukkende te zijn. Ziedaar het nadeel. Nu is de vraag kunnen de voordeelen tegen de nadeelen opwegen? Spr. heeft zich afgevraagd, of hetgene hij wenschelijk acht niet voor verwezenlijking vatbaar zou zijn, en getracht te onderzoeken, welke de uitkomst zou wezen, indien de belasting op de brandstoffen behouden werd. Het resultaat van dat onderzoek wenscht hij mede te deelen. In de eerste plaats moet worden onderzocht, *hoe veel* er door *belastingen* moet worden verkregen, om de uitgaven der stad te bestrijden. De begrooting van 1853 wijst voor grondlasten en personeel een cijfer aan van *f* 42,156,64 en voor akzijnsen *f* 237,650, dus in 't geheel *f* 279,806.64. Op de begrooting van 1854 worden de opcenten op de grondbel. en op het personeel tot een bijna gelijk cijfer als het vorige jaar uitgetrokken, te weten *f* 42,566.74; de akzijnsen echter op *f* 242,900, te zamen *f* 285,966.74, alzoo in vergelijking met 1853 eene vermeerdering van *f* 6000. De begrooting van 1855 wijst aan, voor opcenten voor de grondbelasting en het personeel; deze laatste gebragt van 4—20, eene som van *f* 52,168,11^{5} voor de akzijnsen *f* 251,500, en voor de hondenbelasting *f* 3000, te zamen *f* 303,668,11^{5} Nu meent Spr. de aandacht der verg. hier te moeten vestigen op het met verbazende snelheid klimmend cijfer voor de belastingen uitgetrokken, blijkbaar uit eene vergelijking van de begrooting over 1853 en 1855, hetgeen aan belastingen moet worden opgebragt, is in die twee jaar met *f* 26,861 vermeerderd. En nu wordt door de komm. een stelsel van belasting voorgedragen, waarvan de opbrengst geraamd wordt op *f* 313,267,12, zoodat in vergelijking met 1853 meer aan belastingen zou worden geheven *f* 33,460.58. Spr. gelooft niet, dat men dit als het cijfer kan aannemen, dat voor deze stad noodig kan geacht worden. Wanneer men toch de begrooting van 1855 inziet, dan blijkt daaruit dat ten gevolge van den maatregel van verkoop der huizen op de van Wijckskade en de voorgenomen geheele aflossing dier geldleeningen uit de kooppenningen, de soms voor verpligte aflossingen 's jaars met *f* 3250 zal worden verminderd; 2°. dat er voor aflossing van 10 aandeelen van de geldleening van 1824 is uitgetrokken eene som van *f* 10,000; waardoor het nog onafgeloste bedrag dier geldleening tot op *f* 5000 zal worden teruggebragt, welke in het volgend jaar moeten worden afgelost, zoodat deze geldleening in het volgende jaar afloopt, en hierdoor *f* 10,000 's jaars vrijvallen. Op diezelfde begrooting is tevens de post van onvoorziene uitgaven tot een onverdedigbaar cijfer opgevoerd; in geen enkel vorig jaar is hiervoor meer dan *f* 12,000 uitgetrokken; thans is daarvoor *f* 3,699 meer gesteld. Voor die hoogere som bestaat geene noodzakelijkheid; en deze post kan zonder nadeel op het vroegere cijfer worden teruggebragt. Wanneer men nu deze drie sommen aftrekt van de som, wegens de opbrengst van belastingen, uitgetrokken, dan blijkt het dat er niet meer dan *f* 286,718 worden vereischt door de belastingen te verkrijgen, ter bestrijding van de uitgaven, zelfs zoo als deze op de begrooting van 1855 geraamd zijn. Maar op diezelfde begrooting vindt men nog een post voor den aanleg van riolen; daarvoor zijn *f* 12,000 uitgetrokken. Spr. stelt op den voorgrond dat hij het nuttig acht dat dit werk wordt verrigt; hij wil op de zaak zelve geene aanmerking maken, maar alleen opmerken, dat het een geheel buitengewoon werk is, en nu vraagt hij, of eene zoo buitengewone zaak geheel en al uit de gewone middelen moet worden bestreden? Ten einde dit werk geheel te voltooijen eal men nog 5 jaar noodig hebben *f* 12000 telken jare hiervoor op de begrooting uit te trekken, dat is dus eene som van *f* 60,000. Moet nu die geheele som uit de gewone middelen worden gevonden? Het werk worde geacht ter bevordering der gezondheid hoogst wenschelijk te zijn; in plaats nu van daartoe vijf jaren te besteden, zou Spr. vermeenen dat het beter ware, dat dit werk met meer spoed werd ten uitvoer gelegd. Waarom dan daartoe geene negotiatie gedaan? Mogt dit denkbeeld bijval vinden, dan zouden ook de gelden voor dit onderwerp op de begrooting uitgetrokken, vrijvallen, en men zou slechts noodig hebben aan belastingen te heffen *f* 274,718 vermeerderd met eene som voor renten en aflossing van de te doene negotiatie voor de riolen. Doch men stelle de behoefte hooger; men neme aan, dat men 's jaarlijks *f* 290,000 noodig heeft; — Spr. gelooft niet dat door dit cijfer aan te nemen, hij de behoefte te laag raamt. — Op de begrooting van 1855 wordt de opbrengst der akzijnsen geraamd op *f* 251,000. — Men trekke hiervan af het kollektief zegel *f* 13,500, en het verlies dat door het terugbrengen der akzijnsen tot 100 opcenten zal worden geleden en door de Komm. geraamd is op *f* 21,200, alzoo te zamen *f* 34,700, dan zal de opbrengst der akzijnsen zijn *f* 226,000; men voege daarbij de opcenten op de grondlasten *f* 15,972.39, de opcenten op het personeel van 3—15 *f* 26,301.85^{5}, en de honden belasting *f* 3000; dan verkrijgt men te zamen *f* 271,573.94^{5}. Zoodat, om de som van *f* 290,000 te verkrijgen, nog zal moeten gevonden worden door eene eigene direkte belasting *f* 18,426.05^{5} iets minder dan het bedrag dat ook de Komm. door eene eigene direkte belasting berekend heeft te moeten verkrijgen. Eene eigene direkte belasting toch zal men, naar oordeel des Spr., niet kunnen ontgaan: want de wet beveelt dit. Uit het medegedeelde blijkt derhalve dat men met het behoud der belasting op de brandstoffen, de opcenten op de akzijnsen tot 100 zal kunnen terugbrengen, en met 3—15 opc. op het personeel zal kunnen volstaan. Mogt nu evenwel de behoefte meer zijn dan *f* 290,000, men verhooge dan de opcenten op het gedistelleerd, en brenge die, zoo als de Komm. heeft voorgesteld op 150; men zal daardoor eene vermeerderde opbrengst verkrijgen van ongeveer *f* 24000. Men zal zeggen: dit verbiedt de wet, die zegt dat alvorens meer dan 100 opcenten op het gedisteleerd te kunnen heffen, de opcenten op de personele belasting tot het hoogste cijfer moeten worden opgevoerd. Spr. erkent dit, maar vraagt waarom men in dat geval geen gebruik zou maken van art. 255 der wet, en aan de Regering vergunning vragen om te mogen afwijken van de regels bij de wet gesteld; uitsluitend voor zooveel het gedisteleerd aangaat? Hij durft vertrouwen dat wanneer zoodanig verzoek wordt aangedrongen door de opmerking dat zoo die vergunning niet mogt worden verleend, men de burgerij eene drukkende belasting zou moeten opleggen, de Regering de vergunning verleenen zal. Hij vraagt of dit dan niet veel beter is, dan de opcenten van de personele belasting tot het hoogste cijfer op te voeren? iets wat men toch erkent dat voor de burgerij zeer drukkend is. — Spr. heeft dit laatste alleen aangevoerd als een middel dat, zou aan te wenden zijn, als er meerdere behoefte mogt ontstaan dan door hen geraamd is. Hij heeft alzoo zijne denkbeelden medegedeeld; hij geeft echter zijn plan voor beter en zou het niet gewaagd hebben het in te brengen, indien hij daartoe niet was uitgelokt geworden. In de vorige vergadering heeft Spr. eene bedenking gemaakt tegen het doel, hetwelk de Komm. door de voorgestelde direkte belasting tracht te bereiken, namelijk om eene ongelijkheid te herstellen, die zij meent dat door de wet veroorzaakt wordt. — Men heeft gevraagd, waarom men die ongelijkheid niet zou mogen herstellen; daar de wet dit niet verbiedt? Spr. erkent dat er in de wet geen artikel te vinden is, hetwelk uitdrukkelijk zegt, dat een gemeenteraad de wet niet verbeteren mag; maar dit ligt in den aard der zaak. Wij mogen niets doen tegen de wet; maar wij moeten handelen volgens de wet, in den geest der wet. De Komm. is uitgegaan van eene veronderstelde bedoeling des wetgevers, die Spr. niet als juist kan aannemen. De wet wil dat allen, die huizen bewonen van meer dan *f* 90 huurwaarde van deze Stad gelijkelijk zullen worden belast; want zij bepaalt alleen een verminderden aanslag ten behoeve der huizen van minder dan *f* 90 huurwaarde. Handelt men nu niet in strijd met de wet, wanneer men zegt: neen, niet al die personen, die in huizen van meer dan *f* 90 huurwaarde wonen, zullen wij gelijkelijk belasten, maar wij zullen hen, die huizen van *f* 500 huurwaarde en daarboven bewonen, eene afzonderlijke belasting opleggen, waarvan wij alle anderen zullen vrijstellen. Nog eenmaal moet Spr. teragkomen op het hier tegen hem aangevoerde gezegde: »*la critique est aisée*." Het komt hem voor, dat het nog veel gemakkelijker is iemand voor te stellen als in tegenspraak met zichzelven te zijn, door hem niet het tegendeel in den mond te leggen van hetgeen hij gezegd heeft. De Rapporteur der Komm. heeft het doen voorkomen alsof de Spr., bewerende dat uitsluitend de huurwaarde als grondslag zou zijn aangenomen, desniettemin ook de talrijkheid van het gezin als een grondslag der voorgedragen belasting zou hebben erkend. Het gansche betoog des Sprs. had de strekking om aan te toonen, dat de talrijkheid van het gezin als uitsluitend van invloed zijnde op de berekening van het bedrag der procenten, niet geacht kon worden in grondslag te zijn, en dus de eenige grondslag voor de huurwaarde. — Om het progressieve karakter, dat de Spr. in de voorgestelde belasting had gemeend op te merken, te bestrijden, had hij zich op een gezegde van *Thiers* beroepen. Men heeft daarop tegen hem aangevoerd, dat hij zich op nog zoo veel andere, en veel uitstekender mannen dan *Thiers* had kunnen beroepen, die allen eene progressieve belasting afkeuren. Spr. neemt dit gaarne aan; hij twijfelt er niet aan of, al mogt hij al eens het zoo ver kunnen brengen om er een tiental te noemen, de geleerde rapporteur der Komm. er aanstonds meer dan vijftig bij zou kunnen voegen. Spr. maakt volstrekt geen aanspraak op die uitstekende geleerdheid en uitgebreide kennis, welke men zoo gaarne in den rapporteur der Komm. erkent en waardeert. Hij vermeet zich volstrekt niet met hem in een wedstrijd ten dien opzigte te treden, doch geeft zich aanstonds gewonnen. Hij meende echter voor zijn betoog aan één schrijver genoeg te hebben, en daarom heeft hij er ook slechts één genoemd. Hij heeft *Thiers* genoemd vooreerst, omdat het hem voorkwam dat juist in het aangehaalde werk kort en duidelijk was uiteengezet, en ten andere omdat hij meende te mogen veronderstellen, dat niet alle leden van dezen Raad oeconomici-politici waren, en stonden op de hoogte dier wetenschap, dat dus niet aan allen, welligt zelfs niet bij name de uitstekende schrijvers in dat vak bekend zouden zijn; terwijl hij daarentegen mogt aannemen dat *Thiers* bij niemand onbekend was. Doch ook dezen zou hij niet hebben aangehaald, indien hij geweten had wat hem later gebleken is, dat hij namelijk een bondgenoot zou aantreffen, dáár, waar hij meende een tegenstander te zullen ontmoeten. Spr. zal zich thans dan ook uitsluitend bepalen met zich te beroepen op een man, aan wien men voorzeker gaarne in deze vergadering meer gezag dan aan *Thiers* zal willen toekennen; — op den rapporteur der kommissie zelven, die verklaard heeft in te stemmen met het gevoelen, dat eene progressie belasting af te keuren is. Omtrent het beginsel is dus geen verschil. Maar, heeft hij gezegd, in de, door de kommissie voorgestelde belasting is geene progressie. Dit is nu het verschil. Spr. moet verschooning vragen dat hij het bestaan van een tegenovergesteld beginsel bij de kommissie had verondersteld; maar hij vond daartoe eenige aanleiding in hetgeen op bladz. 5 van het rapport voorkomt, alwaar wordt gesproken van eene eigene belasting, welke meer geleidelijk in verhouding tot de inkomsten zoude kunnen *opklimmen*. Spr. dacht dat *opklimmen* progressie aanduidde. Om aan te toonen, dat hier geene progressie bestond, heeft de rapporteur der kommissie het geheele zamenstel onzer belastingen in aanmerking genomen en daardoor de vraag op een ander terrein overgebragt. Spr. echter heeft gesproken van het progressieve karakter, dat bepaaldelijk in de voorgestelde eigene direkte belasting op te merken was. — Of daarin progressie bestaat, dat is naar oordeel der Spr. de vraag. En die vraag kan hij niet anders dan bevestigend beantwoorden. Spr. herhaalt hier, 't geen door hem reeds in de vorige verg. is gezegd, doch voegt daar nog bij, dat een man, die in een huis woont van *f* 1500 huurwaarde, een huis bewoont, dat slechts 3 maal de huurwaarde overtreft van een huis van *f* 500, terwijl hij echter 8 maal zooveel zou moeten betalen; de laatste toch betaalt *f* 30, de eerste *f* 240. Spr. komt het voor, dat hier dus wel degelijk progressie is. Men lette ook op de verhouding tusschen de klassen onderling; — het verschil tusschen hen klimt geregeld op; die een huis van *f* 600 huurwaarde bewoont, betaalt *f* 12 meer dan hij die in een huis woont van *f* 500 huurwaarde; — die in een huis woont van *f* 700 betaalt *f* 14 meer dan die in een huis van *f* 600 woont, enz. Wanneer hier geene progressie is, dan vraagt Spr. waarom men met de opklimming eindigt bij de huizen van *f* 1500; deze zullen 16% betalen, maar ook de huizen van *f* 2700 betalen 16%.

anneer er geene progressie is, dan betaalt deze atste te weinig in verhouding tot de huizen van 1500 en dan is er juist voor de meest gegoeden ne gunstige uitzondering, waarvoor geene reden staat. Naar oordeel der Spr. echter is er wel gelijk progressie; zij houdt alleen op ten aanzien n de personen, die huizen bewonen van meer dan 1500 gulden huurwaarde; ten hunnen opzigte is ogressie aangenomen. Zoodanige proportie behoort or allen te bestaan.

De heer *Ackersdijck* zegt: De laatste spreker eft de wijze, waarop ik hem in de vorige vergaring beantwoord heb, zeer euvel opgenomen; hij eft het als onheusch beschouwd, dat ik hem de merking gemaakt heb: la critique est aisée, en j beklaagt zich dat ik hem heb voorgesteld een der plan voor te dragen. Indien het een wetenhappelijken strijd gold zoude ik dat kunnen bejpen. Hij die met eenig stelsel optreedt, of een paald gevoelen als het ware verkondigt, moet reed zijn alle tegenwerpingen te wederleggen en t zoude hem niet passen de opmerking: la critie est aisée, in te roepen, of van zijn tegenspreer te vorderen dat hij een ander stelsel tegenover zijne voordroeg. Doch zulk een strijd is hier egenaamd niet aanwezig. De Raad is gemeenhappelijk geroepen, om het stelsel der plaatselijke lasting te wijzigen overeenkomstig de gemeentet; hij heeft eenige zijner leden uitgenoodigd te erleggen hoe dit op de beste wijze geschieden n; deze leden, namelijk, de Komm., hebben dit t zorg en naauwgezetheid volbragt. Het is dan en nieuw stelsel dat de Komm. heeft uitgedacht; t zijn de wijzigingen, die ons, na rijp onderzoek, het overwegen van de verschillende moeijelijken en bedenkingen, die zich bij het daarstellen n belastingen altijd voordoen, het aannemelijkste jn voorgekomen. Wanneer nu dat gevoelen der omm., in haar verslag, met opgaaf der beweegdenen voorgedragen, krachtig en met zekere herpheid aangevallen worden, is het dan onbeorlijk den aanvaller opmerkzaam te maken, dat gen alle belastingen bezwaren kunnen ingebragt orden; dat het alleen de vraag geldt die te kiezen aartegen de bezwaren het minst wegen. En is het t natuurlijk dat ik den Spr., die ons plan zoo rwerpelijk vond, uitnoodigde om ons een ander an voor te dragen hetgeen met dat der Komm. ude kunnen vergeleken worden. De heer van *Asch v. Wijck* heeft dit, zoo het schijnt, zelf begrepen, heeft nu een plan voorgedragen. Ik ben volmen bereid, en de andere leden der Komm. zullen o ik vertrouw eveneens bereid zijn, dat plan, inen het verlangd wordt, opzettelijk te overwegen; wanneer wij vinden dat het de voorkeur verdient, l ik het gaarne ondersteunen. Eene hardnekkige rdediging van het verslag ligt niet in de bedoeling r leden van de Komm. Zij verlangen zelven dat or gemeenschappelijke beraadslaging een beter plan n belastingen dan het hunne tot stand kome. Terijl dus de Spr. een nader opzettelijk onderzoek niet wijst, wil hij gaarne reeds eenige opmerkingen aan vergadering mededeelen, die hem bij het hooren van rede des heeren *v. Asch v. Wijck* zijn voorgekomen. e Spr. heeft voorgesteld de som der uitgaven, welke or belastingen zullen moeten gedekt worden, voor toekomst lager te ramen dan dit door de Komm. schied is. Het zoude ondoenlijk zijn de becijfegen te volgen, waardoor die Spr. gepoogd heeft bewijzen dat men in het vervolg minder zal beeven te besteden dan in de laatste jaren; doch de omm. heeft ook haar aandacht hierop gevestigd heeft in haar rapport uitgedrukt waarom zij ooreelde dat men die som althans niet lager kan aanaan. Wanneer men slechts met eenige aandacht n toestand en de behoeften van onze stad gadeaat, houdt Spr. zich overtuigd, dat men de poging n den heer *v. Asch v. Wijck* om de uitgaven te knibbelen en geene nieuwe verbeteringen te ondernemen, niet in het belang der burgerij zal achten. ij hebben wat meer besteed om de riolen te vereteren, en daarvoor zal op de begrooting nog een nzienlijke post voorkomen. Dit werk beschouwt e Spr. als zoo buitengewoon, dat hij er eene leeing voor zoude willen doen, ten einde het tegenoordig geslacht er niet mede te bezwaren. Nu is t toch niet twijfelachtig of bij den vooruitgang in toepassing van de wetenschappen op de zorg voor ven en gezondheid der burgers nog vele en kostare werken zullen noodig geoordeeld worden. In lle landen is men hierop bedacht; wat men vroeger rwaarloosde, omdat men er het gewigt niet van zag, wordt nu onderwerp van de hoogste zorg. oude men bij dien algemeenen vooruitgang in Utrecht lleen willen blijven stilstaan? Dezer dagen vernamen ij nog in eene belangrijke voordragt over dit onderrp, dat door naauwkeurig onderzoek bewezen is, at te Londen in sommige wijken der stad, waar een genoegzaam zuiver water wordt aangevoerd, egen maal meer lijders aan de cholera bezweken jn dan in de andere wijken; en dat daarop het besluit genomen is, dat zuiver water in alle moet verschaft worden, het koste wat het wil. In het welbegrepen belang der burgerij zal ook hier nog veel te verrigten vallen, en men kan gerust voorspellen dat wanneer onze stad in welvaart blijft toenemen, meer dan drie ton zal vereischt worden om de uitgaven te bestrijden. De ware spaarzaamheid is niet, zoo weinig mogelijk uit te geven; maar niets uit te geven waardoor de burgerij niet meer gebaat wordt dan door de gelden die men er voor besteedt. Het leven, de gezondheid, de gelegenheden voor nijverheid te bevorderen, is veel voordeeliger voor de burgerij, dan die onderwerpen te verwaarloozen om wat minder belasting te heffen. De heer *v. Asch v. Wijck* stelt voor de belasting op de brandstoffen te behouden; doch die op het gemaal voor de tarwe en op het gedistilleerd te verlagen tot 100 opcenten. Spr. herinnert aan de redenen door de Komm. in haar verslag, en door hem in de vorige vergadering aangevoerd, om bij voorkeur den accijns op de brandstoffen geheel af te schaffen, vooral omdat daardoor alle standen worden ontlast, en behalve dien den druk op de nijverheid zal worden weggenomen, daar thans, tegen de bedoeling der wet, eene noodzakelijke grondstof bezwaard is; tevens dat door die afschaffing voor de burgers eene groote som wordt uitgespaard, dan in stads kas ontvangen wordt. Daarentegen zoude de vermindering der twee andere akzijnsen een zeer gering voordeel aan de burgerij opleveren. De heer *v. Asch v. Wijck* heeft zijn beweren, dat de Komm. voorstelt de belasting progressief ten nadeele der rijken, als eene personele kwestie opgevat. Spr. vindt hiertoe niet de minste aanleiding, en verlangt niet op die wijs daarover te redetwisten. Dat progressieve belastingen, in den zin om de rijkere standen, in evenredigheid van hun inkomen, meer te doen opbrengen dan de armere, afkeuring verdienen, is algemeen toegestemd en behoeft door geen gezag van schrijvers bevestigd te worden. Hij deelt niet de meening van dien Spr., dat juist *Thiers* bij andere stadgenooten zoo algemeen gekend en geacht zoude zijn, en daarom vooral verdiende aangevoerd te worden. Indien die schrijver zoo goed gekend wordt, zal hij, de zelfzuchtige bestrijder der handelsvrijheid, die Frankrijk liever duur ijzer en dure steenkolen wil doen betalen dan iets van de inkomsten der mijnen te verliezen, noch redelijk noch wetenschappelijk zeer hoog geplaatst worden. Overigens is de plaats uit zijn geschrift tegen de socialisten, door den heer *v. Asch v. Wijck* aangevoerd, volkomen juist. Doch, zoo als Spr. reeds heeft doen opmerken, van zulk eene progressie is in ons stedelijk belastingstelsel de vraag niet. Alle belastingen drukken tot zekere mate ongelijk, en dit is bij uitstek het geval met de akzijnsen. Onder de stukken aan de Komm. medegedeeld is eene berekening van den verdienstelijken direkteur der stedelijke belastingen, onder het vorig bestuur gemaakt (1842), waaruit blijkt welk enorm verschil er bestond tusschen de opbrengst van de armeren vergeleken met de meer vermogenden. Dat verschil is sedert aanmerkelijk getemperd. Doch het is der Komm. voorgekomen dat nog altijd eene ongelijkheid bestaat, door dat de meest met fortuin bevoorregten niet naar evenredigheid der overigen bijdragen. Zij heeft gemeend dat de direkte belasting; door haar voorgedragen, de billijkheid in dit opzigt zoude kunnen herstellen. Spr. wenscht dat de heer *v. Asch v. Wijck* het voorstel der Komm. nog eens opzettelijk uit dat oogpunt overwege. Welligt zal zij hem dan minder verwerpelijk voorkomen. Het is niet als zelfstandige belasting, maar in betrekking tot alle de overige belastingen, in den gegeven maatschappelijken toestand van onze stad, dat zij dient beoordeeld te worden. Dat men meer in de ruimte leeft, wanneer men, in verhouding tot de talrijkheid van het gezin, ruimer, kostbaarder huis bewoont, is niet twijfelachtig, terwijl men in de overige belastingen niet zoo veel meer betaalt. Die opklimming vult dus eenigermate de ongelijkheid der andere bijdragen aan. En voor iemand die voor zich alleen een huis van *f* 1500 tot *f* 1600 huurwaarde bewoont, zal de opbrengst van 15 ten 100 van die huurwaarde niet zoo overmatig schijnen. De aanmerking dat men voor de nog hoogere huurwaarden de opklimming moest doen voortduren, zoude gegrond zijn indien die niet alleen in enkele uitzonderingen bestonden. Trouwens wanneer men dit verlangt, kan door een amendement die onvolledigheden zeer wel aangevuld worden. Dat die belasting volkomen in verhouding tot de inkomsten zoude zijn, zal niemand beweren; doch dat doel is niet wel te bereiken, en waar men het door andere middelen heeft gepoogd te bereiken, zijn de bezwaren nog grooter. De verdeeling in klassen heeft altijd aanleiding tot klagten gegeven. In Pruissen heeft men die menigvuldig gewijzigd en zoo men meende verbeterd, en toch is er geen belasting waartegen men in dat land meer ingenomen is. Spr. geeft dit alleen als zijn gevoelen omtrent de algemeene beschouwingen; wanneer over de bijzondere punten geraadpleegd wordt zal hij die gaarne nog nader pogen toe te lichten. Hij hoopt zeer dat de vorige Spr. zijne verdediging niet als een scherp antwoord zal opvatten, want niets ligt minder in zijne bedoeling. Het is in het belang der zaak dat de leden elkander volkomen verstaan, en zonder eenige vooringenomenheid hunne goed- of afkeuring geven. Omtrent de opmerkingen van den heer *van Cleeff* wil hij nog in overweging geven, dat het volkomen waar is, dat de mindere stand, wanneer de belasting op de brandstoffen wordt afgeschaft, maar die op den sterken drank verhoogd, in deze laatste welligt even veel zal opbrengen als zij bij de eerste uitwint. Doch dan vraagt hij of het voor de arme familien niet wenschelijk moet geacht worden dat zij meer turf en minder genever zullen kunnen koopen. Wat den wijn betreft, geeft hij ook toe, dat hooge belasting de vervalsching en de smokkelarij kan bevorderen; doch de voorgestelde verhooging zal slechts 3 centen op de kan bedragen en de geheele belasting tot 10 centen op de kan brengen. Dit is niet zoo aanzienlijk dat er veel nadeel van te vreezen schijnt. Ook is in de meeste steden de belasting op den wijn hooger.

De heer *v. Hoÿtema* oppert de vraag: of de wijzigingen in de konklusie van het rapport der Komm., voorgesteld, door den direkteur der belastingen in eene missive, bij afschrift aan de leden rondgezonden, niet nader door de Komm. behoort te worden overwogen, en de resultaten van dat der akzijnsen onderzoek, aan den Raad medegedeeld. Spr. hecht voor zich zelven gewigt aan de in die missive vervatte voorstellen, en bepaaldelijk aan het denkbeeld om het bedrag van het collectief-zegel, onder den vorm van meerdere opcenten, bij de opcenten te voegen. — Hoezeer er door de rede van den heer *Ackersdijck* vele punten nader zijn toegelicht, blijven er in de voordragt van den heer *v. Asch v. Wijck* enkele denkbeelden over, welke naar 's Spr. inzien, eene meer volledige tegenspraak aan de zijde der Komm. behoeven. — Wat de regtspunten aangaat, zoo zou hij bepaaldelijk omtrent de wettigheid der voorgedragen belasting, waaromtrent ook in eenige dagbladen bezwaren zijn geopperd, alsmede omtrent de beschouwing der Komm. nopens het tarief bij de gemeente-wet gevoegd, meer *volledige* verdediging van het door de Komm. gekozen stelsel verlangen. Alleen door gegronde wederlegging van de uit dat oogpunt geopperde bezwaren, kunnen de leden van den Raad, met genoegzame kennis, dit belangrijk onderwerp beoordeelen. — Het komt Spr. voor, dat de heer *Ackersdijck*, die zoozeer met dit onderwerp is bekend, gaarne die nadere inlichtingen zal willen geven, terwijl Spr. ongaarne zijne stem aan een voorstel zou willen geven, van welks wettigheid en doelmatigheid hij niet volkomen is overtuigd.

De heer *Ackersdijck* beantwoordt den heer *van Hoÿtema*, en zegt, dat de bezwaren van den heer direkteur der belastingen reeds in de Kommissie overwogen zijn. Wat die door dien heer voorgestelde wijzigingen betreft, Spr. zal daarover later, bij de behandeling der afzonderlijke punten spreken. Wat betreft het regt, om uitsluitend de huurwaarde tot grondslag te nemen, dit bestaat niet, dewijl men in de voorgestelde verordening 2 grondslagen heeft voorgesteld, die der huurwaarde en de talrijkheid der familiën. Dat de bedoeling der wet geweest is om de opcenten der personele belasting volgens meerdere categorien te laten opbrengen, dit blijkt o. a. daaruit dat er 5 klassen zijn aangenomen; terwijl nu bijna allen in de hoogste vallen. Voor hen die slechts *f* 90 huur of minder betalen behoefden geen 4 klassen gemaakt te worden, want zij zijn meestal nonvaleurs. De Komm. heeft dus gepoogd te doen wat in de bedoeling der wet lag, maar door de onjuistheid der tabel mislukt is.

Door den heer *Boer* wordt daarna voorgesteld den heer *v. Asch v. Wijck* uit te noodigen, zijn uitgebragt plan op te teekenen, en dit stuk ter griffie neder te leggen, opdat de leden er inzage van kunnen nemen.

De heer *v. Asch v. Wijck* zal hieraan gaarne voldoen.

De vergadering wordt daarna gesloten.

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.

[illegible]